

Atitudinea
conteaza!

CĂLĂTORII PRIN SUNET

Atitudinea Conteaza!

Copyright © 2014 CĂLĂTORII PRIN SUNET

Toate Drepturile Rezervate

Simte-te liber sa impartasesti acest pdf prin email, twitter, facebook, blog sau prin orice alt mod...dar te rugam sa nu schimbi nimic din continut cand faci acest lucru. Multumim!

www.calatoriiprinsunet.ro

~~~ Atitudinea Conteaza! ~~~

Paul deschide ochii usor si apoi casca. Se ridica in fund sprijinindu-se cu spatele de perna. Se uita prin camera si se gandeste: "Ce-as putea face astazi..."

Se uita spre geam. Observa stralucirea soarelui de afara si simte cum o briza de aer cald intra in camera. Se ridica din pat si merge catre geam. Talpile goale ating podeaua de lemn in timp ce baiatul isi da jos bluza de la pijama apoi se aseaza cu mainile pe pervaz privind afara.

A inceput sa se gandeasca la scoala. I-a venit in minte un conflict pe care l-a avut cu un baiat mai mare. A inceput sa simta un gol in stomac si sa-i fie teama la fel ca atunci. Pe parcurs ce retraia intamplarea, era ca si cum ar fi trait-o din nou, in acel moment.

Se aude un claxon de masina care-i distrage atentia. Paul lasa aceasta amintire deoparte si-si spune: "E, cel mai bun lucru despre trecut este faptul ca s-a terminat."

Se schimba in niste haine de iesit afara si merge in bucatarie.

Atitudinea Conteaza!

Acolo o aude matusa lui spunand cu glas tare:

- Lasa odata portofelul ala. L-ai pierdut deja! Te tot gandesti la el de 100 de ori pe zi.

- Da, dar chiar mi-a placut, imi placea cum arata...spune Daniel, verisorul lui Paul.

Matusa rade putin apoi ii spune:

- Da, iti placea, dar daca continui sa te tot gandesti la el de 100 de ori pe zi, va fi ca si cum ai fi pierdut 100 de portofele si nu unul. Nu zic sa nu-ti para rau. Dar eu zic sa-ti para rau o data si gata. E de ajuns!

Paul se duce razand la masa langa Daniel si-i spune:

- Iar se ia de tine?

- Da, am pierdut portofelul ala fain din piele maro, il stii?

- Cel pe care ti l-ai cumparat din Spania?

- Da, ala..spune Daniel trist.

Paul sta putin pe ganduri apoi ii spune varului sau:

- Dupa ce mancam, haide sa mergem la casa din copac si sa ne jucam. Ce zici?

Atitudinea Conteaza!

Daniel se da intr-o parte pe scaun si se uita spre sufragerie, catre o carte ce statea asezata pe masuta din sticla din fata canapelei. Paul se intoarce si se uita in aceeasi directie. Se uita zambind catre Daniel:

- Chiar, vreau sa-mi spui ce lucruri interesante ai mai citit. Am stat si m-am gandit la ce mi-ai spus ieri...s-ar putea sa fie asa.

Cei doi termina de mancat si merg afara. In timp ce se indreapta catre casuta din copac, Daniel se uita catre Paul si-i spune:

- Am citit o chestie foarte ciudata...sau mai bine spus, interesanta.

- Despre ce anume?

- Fii atent...in timpul razboiului, s-au facut niste experimente pe oameni...

- Stai asa! Nu-mi spune ca incepi cu chestiile alea...

- Nu, nu, nu...spune Daniel. Asta tine de mintea omului.

- OK , spune.

Daniel sta putin sa-si adune ideile. Dupa cativa pasi prin iarba, aceasta spune:

Atitudinea Conteaza!

- La un moment dat, a fost prins un prizonier. Aceasta a fost legat de o masa si apoi l-au legat bine la ochi. l-au intins una din maini in lateral si dedesubt i-au pus o galeata, apoi...

- Stai asa, nu-mi spune ce urmeaza....

- Nu, nu, ai rabdare. Fii atent! spune Daniel facand o mica pauza.

- Cu un obiect ascutit, iau facut un semn pe mana fara sa-l taie apoi au inceput sa dea drumul unui robinet sa picure apa in galeata. L-au facut sa creada ca pierde sange. In acest timp, medicii supravegheau starea lui de sanatate. Si ce crezi ca s-a intamplat dupa mai multe ore?

Paul il asculta si se uita la el interesat sa afle finalul.

- A murit! spune Daniel.

- N-are cum! spune Paul.

- Ba da! Si stii de ce? Concluzia medicilor a fost ca afectiunea fizica sau mai bine zis modul in care reactioneaza acesta, este foarte puternic influentata de ganduri. El credea ca este taiat si pe parcurs ce picura in galeata, starea lui de sanatate se inrautatea, pana a murit.

- Aproape ca nu-mi vine sa cred. spune Paul.

- Totul e documentat...!

Atitudinea Conteaza!

Cei doi ajung in dreptul copacului si Paul o ia inainte. Dupa cateva trepte, se uita catre Daniel:

- Vii si tu? Ce astepti?

Acesta parea undeva departe cu gandurile. Se dezmeticesc si apoi ii spune varului sau:

- Iti dai seama? Te gandesti si gata, incepi sa o simti. Stateam si ma gandeam la ce mi-a spus mama, cu portofelul. Sa stii ca asa este. M-am tot gandit la el, de parca as fi pierdut 10 portofele nu doar unul.

Se suie amandoi in casa din copac si Paul scoate mai multe cutii cu jocuri. Se joaca pentru cateva ore apoi se intind putin si mai stau de vorba. A trecut putin de ora pranzului si cei doi au adormit. La un moment dat, Paul se trezeste auzindu-si mama cum ii cheama la masa. Se uita catre Daniel:

- Daniel, trezeste-te! Haide sa mergem la masa.

Aceasta se ridica somnoros si cei doi incep sa coboare pe scara. Paul se gandeste putin apoi ii spune lui Daniel:

Atitudinea Conteaza!

- Am avut un vis tare ciudat. Stai asa sa-ti povestesc.
- Ce vis, despre ce era vorba? spune mama lui Paul.
- A mama, nu te-am vazut.
- V-am cautat peste tot, haideti la masa.

In timp ce mergeau prin iarba spre casa, mama isi intreaba fiul:

- Spune-mi Paul, despre ce era vorba in visul tau. Dupa cum ai spus-o, pare sa fie unul interesant.

- Da...era ciudat...Eram intr-un oras foarte mare si aglomerat, gen New York. Cladirile erau foarte inalte si cele mai multe erau din sticla. Cand mergeai pe strada, iti puteai vedea imaginea peste tot in jur, oriunde te uitai. Parca erau oglinzi peste tot.

Daniel se opreste sa se lege la siret in timp ce Paul continua:

- In timp ce mergeam pe strada, ma opresc sa ma uit la mine intr-un geam. Eram imbracat cu un costum negru cu o camasa alba, pantofi negri si cravata neagra. De asemenea aveam o servieta cum are tata insa a mea era neagra. Mergeam foarte drept pe strada, precum cei din armata. Eram tuns foarte scurt si aveam o fata de om dur.

Mama zambeste usor. Fiul continua:

- In timp ce mergeam pe strada, nu erau prea multi oameni in jur. Afara era ziua si erau mai multe masini pe sosea. Vad apoi un om ce statea pe niste scari. Era imbracat cam ponosit si din cand in cand mai cerea cate un ban de la trecatori. M-am oprit in dreptul lui si ma uitam fix la el. Dupa cate clipe, aceea si-a ridicat privirea catre mine. Avea ochii albastri, parul putin carunt, chipul destul de brazdat si se uita usor incrunat la mine. Parul ciufulit i se misca in bataia vantului. Inghite in sec apoi pare ca vrea sa-mi spuna ceva. Li intind mana. Aceasta se uita la ea si nu prea stie ce sa faca. Eu continui sa ma uit la el. La un moment dat, acesta imi apuca palma. Eu il ridic de jos si il indrept cu fata in directia in care mergeam si eu.

Paul se opreste si se aseaza pe banca din fata intrarii. Langa el se aseaza si mama lui impreuna cu Daniel, interesati de poveste.

- Incepem sa mergem impreuna. Eu in ritmul si pasul meu, el in ritmul si pasul lui. In timp ce mergeam, ma uitam la fiecare parte a corpului lui. In timp ce faceam asta, stilul lui de mers incepea sa semene cu al meu. A inceput sa paseasca ca mine, sa miste mainile ca mine, sa-si tina capul si privirea inainte ca mine, sa stea drept si sa respire ca mine. Apoi impreuna ne uitam fie in geamurile de langa noi, fie in geamurile de peste drum, fie in geamurile masinilor. Din orice unghi ai fi privit, amandoi mergeam la fel. Dupa cativa pasi...imi dau seama ca ceva s-a schimbat...

Atitudinea Conteaza!

Paul pica putin pe ganduri...mama lui impreuna cu Daniel il privesc fara sa spuna nimic.

- Ma asez pe o bordura si observ cum domnul in costum negru si cu servieta neagra se indeparteaza de mine. Dupa ce face cativa pasi, se opreste si se intoarece catre mine. Imi zambeste, apoi cu degetul aratator indica catre capul sau, atingandu-l. Apoi continua catre corpul sau mentinandu-si postura dreapta. Apoi din nou indica catre capul sau. Se intoarce si pleaca mai departe.

Paul se opreste din vorbit insa nimeni nu spune nimic. El se uita catre cei doi si zambeste:

- Gata, apoi m-am trezit.

Mama se ridica in picioare si se uita catre cei doi:

- Si ce credeti ca inseamna toate acestea?

Daniel sta putin pe ganduri apoi spune:

- Pai Paul, inainte sa te asezi pe bordura, cum te simteai? Te simteai ca fiind un om al strazii?

- Pai nu...ma simteam ca si cum eram omul in costum.

Atitudinea Conteaza!

Daniel continua:

- Ai mai spus ca va uitati la voi din mai multe unghiuri si semanati foarte mult la modul in care mergeati, in care va comportati.
- Da, asa este. spune Paul.

Daniel incepe sa dea usor din cap intr-o parte si in cealalta apoi spune:

- Cred ca intr-un fel se leaga cu povestea aceea din timpul razboiului pe care ti-am spus-o...
- Mda, nu stiu, haide inauntru ca mi-e foame. spune Paul.

Dupa masa de pranz, Paul se aseaza pe canapea. In stanga dormea unchiul lui. Doar de curiozitate, Paul s-a asezat pe canapea exact ca unchiul sau. Mainile, picioarele, corpul, capul si in cele din urma, respira in acelasi ritm. Dintr-o data a inceput sa i se faca foarte somn. Cand aproape sa adoarma, se dezmeticeste si se ridica in fund.

- Hmm...nu ma asteptam sa se intample asta.

Porneste catre camera sa si in timp ce urca scarile, isi aminteste de modul in care mergea tipul in costum negru din visul sau. Incepe sa se simta mai barbat, incepe sa-si simta mainile si picioarele mai bine, fiecare pas mai puternic fixat in pamant si cu fiecare inspiratie, toata aceasta atitudine facea partea din corpul lui.

Atitudinea Conteaza!

- Ce tare e treaba asta...spune Paul.

Se intinde in pat si in restul zilei se tot gandea la diferite persoane din viata lui pe care le-a cunoscut de-a lungul timpului.

Uimit si cu zambetul pe buze, descoperea ca-si simte corpul diferit in functie de ceea ce gandeste.

~~~ *** ~~~

Corpul si Mintea se Influenteaza Reciproc

Contact: Vlad Negrilă | 0726 72 84 29 | vlad@calatoriiprinsunet.ro

www.calatoriiprinsunet.ro

CĂLĂTORII PRIN SUNET